

чало, при порастването си, е обвита въ едно ципесто листче, като въ пеленка.

Въ нашите растения съ такива пеленки—обвивни листчета, съ обвити цветните пъпки на градинската перуника. Нещо подобно е и листчето, което обвива цветът на кокичето при излизането му от земята.

По всяка палмова махалка се образуват по много цветчета. Всеко цветче, по направата си, много прилича на цветчетата на нашите кокичеви и лалеви растения. Разликата се състои въ това, че тъ съ съ простички и не издават никаква миризма.

Тъ не образуват и сладък сокъ—нектаръ. Затова и кокосовите цветове, както и финиковите, не се посещават от насъкомите, нито пъкъ съ привлекателни съ окраската си.

Всички цветове по махалката не съ еднакви. Едни—които съ въ долния край, при основата на махалката, съ плодни, а другите, къмъ върха на махалката, съ безплодни. По тази особеност, цвететъ на кокосовата палма може да ги сравнимъ съ цвететъ на много растения изъ нашата страна. Например, покрай нашите рѣки и блата расте *пануръ* (шавъръ, рогозина). Папурътъ има дълги и тѣсни листа, между които израства високо стебло. Това стебло на върха си носи група отъ влакнести цветчета (котенца), които въ основата на стеблената махалчица съ плодници, а на върха — безплодни, сътичинки и прашецъ.

Цвететъ на тиквата, пижеша и краставицата съ също — едни само съ тичинки (ялови), а други—съ плодници, ясно забележими още въ самото начало на разцъвтането.

Въ кокосовата палма безплодните (тичинковите) цветчета съ богати съ тичинковъ прашецъ. И когато пустинниятъ вѣтъръ задуха, задига облаци прашецъ, който лесно може да попадне върху плодните цветове на махалката. По такъвъ начинъ се извършва опрашването. Вънчето на опрашения плодниковъ цветъ скоро следъ товаувѣхва и опада, като остава да расте и се развива образувания се вече плодъ —